71. rocznica śmierci Jana Rodowicza ps. „Anoda” – Warszawa, 7 stycznia 2019

W TYM GMACHU MIEŚCIŁO SIĘ
MINISTERSTWO BEZPIECZEŃSTWA
PUBLICZNEGO
7 STYCZNIA 1949 R. W TRAKCIE
PROWADZONEGO ŚLEDZTWA
ZGINĄŁ TU
PORUCZNIK ARMII KRAJOWEJ
JAN RODOWICZ „ANODA"
LAT 27
ŻOŁNIERZ BATALIONU „ZOŚKA"
UCZESTNIK „AKCJI POD ARSENAŁEM"
I WIELU INNYCH
TRZYKROTNIE RANNY W CZASIE
POWSTANIA WARSZAWSKIEGO
ODZNACZONY ORDEREM
VIRTUTI MILITARI
ORAZ 2 × KRZYŻEM WALECZNYCH

Przed budynkiem Ministerstwa Sprawiedliwości w Warszawie, w którym dawniej mieściła się siedziba Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, gdzie w niewyjaśnionych do dziś okolicznościach zginął Jan Rodowicz „Anoda”, zastępca dyrektora Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa Joanna Piskorz oraz naczelnik Wydziału Administracyjnego Biura Marta Ponaczewna oddały hołd legendzie Szarych Szeregów, składając wiązankę kwiatów.

W uroczystości udział wzięli wiceminister sprawiedliwości Sebastian Kaleta, rodzina żołnierza Małgorzata oraz Wojciech Rodowiczowie, towarzysze broni „Anody” z batalionu „Zośka” – Jakub Nowakowski ps. „Tomek” oraz Anna Jakubowska ps. „Paulinka”, a także dyrektor Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL Jacek Pawłowicz oraz dyrektor Muzeum Powstania Warszawskiego Jan Ołdakowski.

W swoim wystąpieniu Anna Jakubowska zwróciła się do zebranej młodzieży, by dbała o historię Polski.

> Młodzież musi nauczyć się samodzielnie myśleć, poznawać historię oraz musi opierać się na tych wartościach, które nam wszystkim przyświecały. Przy tablicy poświęconej „Anodzie” wartę honorową pełnili harcerze ZHR, funkcjonariusze Służby Więziennej oraz Grupa Historyczno-Edukacyjna „Szare Szeregi” – powiedziała Anna Jakubowska ps. „Paulinka”, żołnierz batalionu „Zośka”

Instytut Pamięci Narodowej wyremontował rodzinny grób Rodowiczów znajdujący się na Starych Powązkach w Warszawie. Na płycie nagrobnej zostało postawione popiersie przedstawiające Jana Rodowicza. Popiersie jest autorstwa pani Joanny Rodowicz

Jest to kolejne upamiętnienie Jana Rodowicza zrealizowane przez IPN, 18 grudnia 2018 r. przy ulicy Lwowskiej 7, gdzie w Wigilię Bożego Narodzenia 1948 roku „Anoda” został aresztowany, odsłoniliśmy tablicę poświęconą oficerowi AK.

***

Jan Rodowicz – żołnierz AK, harcerz Szarych Szeregów, powstaniec warszawski, student architektury Politechniki Warszawskiej. Należał do pierwszego pokolenia, które urodziło się w wolnej II Rzeczypospolitej. Dorastał w domu, w którym były pielęgnowane rodzinne tradycje patriotyczne oraz pamięć o walkach o niepodległość. Został członkiem 23. Warszawskiej Drużyny Harcerskiej im. Bolesława Chrobrego tzw. „Pomarańczarni", do której należeli również Tadeusz Zawadzki, Alek Dawidowski i Jan Bytnar — bohaterowie książki Kamienie na szaniec. W chwili wybuchu II wojny Jan Rodowicz miał szesnaście lat i ukończone gimnazjum. Rodowicz zdał konspiracyjną maturę. W 1940 r „Anoda" rozpoczął działalność konspiracyjna. Jan Rodowicz razem z członkami 23. Warszawskiej Drużyny Harcerskiej włączyli się w działania mało-sabotażowe, które polegały przede wszystkim na utrudnianiu życia okupantowi. Uczestnik najważniejszych akcji bojowych Grup Szturmowych w 1943 roku: akcji pod Arsenałem, odbicia więźniów pod Celestynowem, akcji pod Czarnocinem, Sieczychami i w Wilanowie. W sierpniu 1944 roku został odznaczony Krzyżem Srebrnym Virtuti Militari. Po wojnie podjął studia na Politechnice Warszawskiej. Jan Suzin, kolega ze studiów, wspominał: „szukałem w nim jakichś cech herosa. I nie znalazłem. To ciągle był ten sam uśmiechnięty, pogodny i łagodny Janek. Może tylko gdzieś na samym dnie jego uśmiechu czaiły się te stalowe błyski, właściwe ludziom, którzy przemaszerowali przez piekło". Zginął 7 stycznia 1949 roku podczas przesłuchania prowadzonego w gmachu Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego przy ul. Koszykowej 6.